

Сценарій виховного заходу до Дня Соборності України

Мета: Поглибити знання учнів з історії виникнення свята Соборності України.

Пригадати ст. 20 Конституції України.

Ознайомити з цікавими фактами про Україну.

Виховувати патріотичні почуття та повагу до державної атрибутики.

Викликати інтерес до вивчення історії України.

Обладнання:

Державна символіка, Конституція України, матеріали дослідницької роботи учнів, проектор, відеофільм, презентація до проведення заходу, українські костюми для учнів, свічки.

Дата проведення: 22 січня 2015 року

Лунає пісня про Україну, або Старий Гімн України « Боже, Україну збережи».

На сцену виходять ведучі, учні в українських костюмах, які тримають в руках свічки.

Ведучий:

Людської пам'яті свіча хай запалає,
Коли життя знов набирає силу.
В ім'я народу хай вона палає
За муки, за життя і за могили
Хай вдячна пам'ять наша звеличає.

Вчитель:

22 січня 2015 року Україна відзначає 96 річницю з дня проголошення Акта Злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки. Акт Злуки, закріплений в Універсалі Директорії УНР, унормовував омріяні попередніми поколіннями ідеали української соборності, визначивши:

«Збулися віковічні мрії, якими жили і за які вмирали кращі сини України.
Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка.»

У тяжкій і тривалій боротьбі за національне визволення, утвердження власної державності наш народ не раз переживав як гіркі, так і радісні події.

Одна з таких сторінок нашого минулого – боротьба українського народу за соборність своїх земель.

Звучить державний гімн України

1 Учень:

Тобі, Україно, мій мужній народе,
Складаю я пісню святої свободи
Усі мої сили і душу широку
Й життя я віддам до останнього кроку
Аби ти щаслива була, Україно,
Моя Батьківщино!

2 Учень:

Нам дух волелюбний від скіфів дістався,
Широка душа – від безмежжя степів.
Хто серцем тебе, Придніпров'я, торкався,
Той душу твою досягнути зумів.
Це тут України моєї початок,
Де волю плекали твої козаки.
Про неї сьогодні ми будем співати
І славу пронесем крізь віки!

3 Учень:

Велична і свята, моя ти Україно,
лише тобі карать нас і судить
Нам берегти тебе, Соборну і єдину
І нам історію творить

Пісня «Мальви»

Вчитель:

День 22 січня 1919 року назавжди залишиться в історії українського народу як свято Соборності України. Це був один з найпрекрасніших моментів нашої історії. Високий принцип соборності своїх земель – найбагатородніший у світі ідеал, до якого прагне кожна нація.

І сьогодні ми святкуємо річницю проголошення Соборності нашої держави.

Збулося довічне прагнення нашого народу. Збулося те, за що страждали і гинули, боролися і вболівали, для чого жили і працювали мільйони синів і дочок України — впродовж років, десятиліть, століть... Те, що було провідною зорею для геніїв її духу і що було їхнім непозбутнім болем і тяжкою мукою...

А зараз давайте перегорнемо сторінки історії свята Соборності України.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ(Лунає пісня « Україна»)

1 Українка:

У тяжкій і тривалій боротьбі за національне визволення, утвердження власної державності наш народ не раз переживав як гіркі, так і радісні події. Одна з таких сторінок нашого минулого - боротьба українського народу за соборність своїх земель.

Так вже розпорядилась історія, що упродовж століть наш народ та землі України були розрізнені, належали до інших держав: Російської імперії, Польщі, Австро-Угорщини. Тож споконвічною мрією українців було об'єднання розрізнених частин України в межах однієї держави.

2 Українець:

З початком Першої світової війни у Галичині було створено Головну Українську Раду (пізніше - Загальна Українська Рада), яка відстоювала інтереси українців. Євген Петрушевич, Євген Левицький, Кость Левицький, Семен Вітик - одні з перших виступили з ідеєю соборності України. У численних їх промовах відкрито пропагувались ідеї злуки всіх українських земель. 9 жовтня 1918 р. на засіданні австрійського парламенту майбутній глава уряду ЗУНР Кость Левицький висловив загальне прагнення галицького народу до Києва. 20 жовтня 1918 р. на багатотисячній маніфестації у Львові

відомий західноукраїнський політичний і громадський діяч Семен Вітик закликав до негайної злуки з Великою Україною.

1 Українка:

У середині листопада 1918 р. Австро-Угорська імперія розпалась під впливом революційних подій у країні. І вже 1 листопада війська Української Національної Ради захопили Львів, проголосивши створення Української держави. А 13 листопада за новоутвореною державою закріпилася назва Західноукраїнська Народна Республіка (ЗУНР). Тож одним із найважливіших завдань уряду ЗУНР було об'єднання усіх українських земель в одну державу.

Але поки гетьман Павло Скоропадський володарював у Києві, ця мета була недосяжною.

1 Українець:

Ситуація змінилася, коли на зміну гетьманату до влади прийшла Директорія, було відновлено Українську Народну Республіку та її закони, представники Державного Секретаріату ЗУНР - Дмитро Левицький, Лонгин Цегельський, члени Директорії Володимир Винниченко, Симон Петлюра, Панас Андрієвський, Федір Швець 1 грудня 1918 року підписали у Фастові передвступний договір про наміри об'єднати населення і території обох утворень в одній державі. Даний договір, став, по суті, першим і основним актом соборності. Після нього значно активізувалася боротьба за ідейно-політичну і територіальну консолідацію українців усіх земель.

2 Українка:

Перше рішення у цьому напрямі зробила Українська Національна Рада, яка 3 січня 1919 року одностайно прийняла ухвалу про злуку Західноукраїнської Народної Республіки з Українською Народною Республікою.

Директорія і Рада Народних Міністрів призначили урочисте святкування об'єднання УНР і ЗУНР на 22 січня. Мабуть, це було не випадково, бо вказаний день збігався з річницею історичного IV Універсалу Центральної Ради, згідно з яким УНР проголошувалась самостійною, незалежною державою. Отже, він мав стати днем подвійного всенародного свята - Незалежності й Соборності.

2 Українець:

І ось настав день, за який українці боролись упродовж багатьох століть. Уранці 22 січня біля святої Софії було велелюдно. Вхід з Володимирської вулиці

прикрашала тріумфальна арка з гербами історичних земель України. Під звуки оркестру крокували військові підрозділи. Урочистості розпочав заступник президента ЗУНР Лев Бачинський, який нагадав про традицію "одного нерозривного тіла" від Володимира Великого до "великих гетьманів". Держсекретар Лонгин Цегельський оголосив вірчу грамоту президії Української Національної Ради й передав її голові Директорії Володимиру Винниченку, який привітав галицьких делегатів, наголосивши на непересічному значенні Акта соборності.

1 Українець:

Представник Директорії Федір Швець виголосив великі слова: "Віднині зливаються в одне віками відділені одна від одної частини України - Галичина, Буковина, Закарпаття і Придніпрянська Україна - в одну Велику Україну..."

Віднині український народ, звільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної незалежної Української Держави на добро і щастя українського народу".

Давайте переглянемо історичні документальні кадри про події, які відбувалися майже 100 років потому.

Огляд відеофільма. (документальне відео 1919 року)

Пісня у виконанні учениць 11 класу

Презентація і виступи учнів:

1 Українка

В 1919-му, Україна не змогла відстояти свою незалежність. Однак, незважаючи на невдале завершення об'єднання двох республік, значення Акта надзвичайно важливе, оскільки він наочно показав безперспективність спроб роз'єднати український народ, протиставити українців один одному, змусити їх служити чужим для них інтересам. Він став етапом становлення і розвитку української державності.

2 Українка:

Об'єднавча акція 1919 року залишила глибинний слід в історичній пам'яті

українців. Справжню єдність народу у боротьбі за незалежність продемонструвала світові Україна 21 січня 1990 року. Так, знаменним етапом піднесення духу свободи став "живий ланцюг" між Києвом і Львовом, коли 21 січня 1990 року тисячі українців взяли за руки на згадку про проголошення Акту Злуки.

Ось як описував ті події один із учасників:

"Живий ланцюг справив на мене неповторне враження.

Народ був у надзвичайному піднесенні, навкруги дзвеніли патріотичні пісні. Раз у раз лунали здравиці на честь українського народу. Над головами у височині витав дух Свободи".

2 Українець:

Ця акція прискорила розпад СРСР і здобуття національної незалежності, бо переконливо засвідчила духовну єдність східних і західних регіонів України. Утворення незалежної Української держави в 1991 році знаменувало початок якісно нового етапу в утвердженні суверенітету і соборності українських земель.

День Соборності України почали відзначати на державному рівні з 1999 року, коли був підписаний відповідний Указ Президента України. Згідно з цим документом 22 січня - день, коли був проголошений в 1919 році Акт Злуки, встановлено Днем Соборності України..

1 учень:

Україно, соборна державо,
Сонценосна колиско моя,
Ще не вмерла й не вмере твоя слава,
Завойована в чесних боях!

2 учень:

Живи та міцній, Українська державо!
Вмирили у битвах мільйони бійців,
Щоб стяг синьо-жовтий піднявсь величаво
Й над Києвом стольним віки майорів!
3 учень:
Любіть Україну, злotosяйну і вічну,
Любіть Україну, всім серцем любіть.
У день її народження не свічку –

Серця без коливання запалить.

4 учень:

Моя Україно!

Я вірю, що дух твій ніколи не згасне.

Ти совість народу, незгасна зоря,

Живи й процвітай, Україно моя,

Для миру, для щастя, любові й добра.

5 учень:

Ми вірим в майбутнє твоє, Україно!

Говорить сьогодні дорослі й малі,

Бо ти в нас – найкраща, бо ти в нас єдина,

Немає такої, як ти на землі.

Всі учасники свята, тримаючи в руках блакитні та жовті папери на яких написано назви областей України виходять на сцену і створюють єдиний символічний Державний Прапор України.

Пісня у виконанні учениці

Вчитель:

Ми молоде покоління незалежної України віримо, що територіальна цілісність нашої держави, скріплена кров'ю мільйонів незламних борців, навіки залишатиметься непорушною.

Ми маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – побудови економічно й духовно багату, вільну й демократичну Україну, якою пишатимуться наші нащадки.

Плекаймо все, що працює на ідею загальнонаціональної єдності, повсякчас пам'ятаючи про незліченні жертви покладені на вівтар незалежності, соборності, державності.

